

Boží hod
Chanin a Mariin chvalozpěv

1. čtení Lukášovo evangelium 1,46-55 Maria řekla: „Magnificat anima mea Dominum...“

kázání: 1. Sam 2,1-10 Chana se takto modlila: „Mé srdce jásosem oslavuje Hospodina, ...“

Bratři a sestry

nevím jak vy ale já mám radost. Narodil se Kristus Pán. Vážně. Je čas radosti. A tak, když jsem přemýšlel, co číst z Bible a co tu povídat, oslovil mě ten Mariin Chvalozpěv. On je takovým přebásněním právě té modlitby Chany ze starého zákona. Chana nemohla mít děti a moc ji to trápilo a modlila se kvůli tomu moc k Pánu Bohu a Bůh jí nakonec daroval syna. Samuele. A Marie, její chvalozpěv jsme slyšeli v 1. čtení, ta to asi viděla podobně, když se dověděla, že právě ona se má stát maminkou Božího krále, pána Ježíše Krista. Obojí je to krásné a hodí se to na Vánoce. Navíc jsem si uvědomil, že příliš často tu mudruju o hrozně vážných a důležitých a tak často smutných věcech. A dnes je přece čas radosti veselosti. A tak i já jsem se rozhodl, že dnes Vás pohladím po dušičce a zahřeju u srdíčka. To přece někdy potřebuje každý. A já vím, že vy taky. Vždycky přijdete do kostela uslyšet nějakou radostnou zvěst a farář tady pak filozofuje o nesmrtelnosti chrousta. Takže dnes si to tu uděláme pěkné.

Ale...vy už víte...když začnu takhle, je v tom háček...vlastně několik háčků. Ano, zní to krásně ta Mariina i Chanina slova. Možná až příliš krásně. Zní to jako všelék na všechny bolesti a a trápení a nabídka, že když se člověk přidá k Pánu Bohu, všechno bude fajn. Takže dej se k nám...tady se všichni vznášíme.

Takže problémy. Dobře.

1. Vybírám si co chcu slyšet a co vy. Někdy asi jo ale nemělo by to tak být. To se pak stanu otrokem svých přání a svých představ a vlastně si udělám vlastního Boha a vlastní pravdu podle toho, jak já chci. A pravda, ta je vždycky mimo nás. Nemáme ji. Nemůžeme ji vlastnit. Ona má vlastnit nás. My ji máme poctivě hledat.

2. Když to přečtete, není to pro nás..nejme utištění ani chudí ani hladoví ani neplodní.

3. Evangelium není pro bohaté? A pro úspěšné. To musí být všichni ti, kteří jsou v pohodě a daří se jim, lumpové, kteří zaslouží pořádně přistříhnout křídýlka? To pak bude takový koloběh. Ti bohatí a úspěšní půjdou dolů. A ti chudí místo nich. Ale protože pak budou vlastně taky bohatí a úspěšní, tak se to zase bude muset obrátit. Takové divadýlko pro Pána Boha. Škatule škatule hejbejte se. Aby se něco dělo.

4. Ten největší problém. Není to pravda – to, co ty ženy říkají, se nestalo. Nezažili to ani ony dvě ani ti jejich synové. Ani Samuel ani Ježíš se nedožili žádného spravedlivého věku. Dobře, něco se jim za života povedlo ale svět se nezměnil.

Tak jak to je?

1. Je to modlitba – ne vědecký popis reality. Je to něco mezi člověkem a Bohem.

2. Je to pravda...je to východisko, ne cíl. Není to předpověď naší lidské budoucnosti. Budoucnost tvoříme. Záleží na nás. ...něco se povedlo někomu...ale proto, že někdo věřil, že takhle to má být

Ale není to jenom, jak to má být...to by byl žalozpěv..nebo poučování a

Tajemství:

tak to je..takový je Bůh, taková je skutečnost- ke které se my blížíme – taže pozitivní myšlení? Ne, spíš důvěra v Dobrého Boha, který nás vede a jde s námi. A chce, abychom chodili po dobrých cestách ...abychom my mohli spolu s ním činit dobro - tvořit

O tom jsou Vánoce. O tom je to Boží sestoupení k nám lidem. Ne že všechno změní. Ale pokud chceme, může měnit nás. Tenhle svět je náš úkol. Změnil se Boží přístup k nám. Otevřel se náš přístup k Bohu. A to dokáže měnit svět. A co svět. To dokáže měnit nás.

A nakonec? Ano. Ale jak se k tomu konci dostaneme, jestli přes katastrofu nebo dorosteme všichni plného lidství měřeno mírou Kristovy plnosti...to je na nás...
vlastně jde o to...Neboj se...toužit po dobru a pravdě a lásce a kráse a spravedlnosti má smysl a má oporu v tom, který je Cesta Pravda i Život
Dovolte, abych se pomodlil...